

Forankringspunktet

Forankringspunktet

Ord ved utgangen

Høstmøtet på Fauske er avholdt, og NGF's arbeidsutvalg har fått tilført nye friske krefter. Det trengtes, for arbeidsutvalget og NGF har ligget lavt i året som gikk.

Til nå har den rådende holdningen vært at aktiviteten i arbeidsutvalget "skulle gjenspeile aktiviteten i NGF's lokalorganisasjoner". AU skulle med andre ord ikke være ansvarlig for at det skjedde noe rundt om i grottene i Norge, men snarere koordinere den virksomhet som var og dessuten være talerør for norske grottere overfor myndigheter og andre.

NGF stelte seg slik i startfasen at arbeidsutvalget skulle være sammensatt av representanter fra de fleste lokalorganisasjonene i landet. Dette var ansett som viktig i "hine hårde dager " og ble da også nedfelt i NGF's vedtekter. Prisen for et "representativt AU" ble imidlertid høy - AU ble på det nærmeste arbeidsudyktig. Det skal godt gjøres å samle 6 personer som befinner seg så langt fra hverandre som Trondheimsområdet og Bodø til arbeidsøkter, og det kan være tungt for den enkelte å jobbe for AU bare via telefonen. I alle fall kreves i en slik situasjon organisasjonstalent som AU hittil ikke har kunnet skilte med.

Dette forholdet har også slått ut på andre uheldige måter. Da AU's 3 Saltenrepresentanter på skippertaksmaner planla årets høstmøte, var telefonkontakt ikke tilstrekkelig til å unngå følelsen av "overkjørsel" hos enkelte. Det er selvfølgelig AU-lederens ansvar at hele AU fungerer, så også i dette tilfellet. Unnskyldninger finnes egentlig ikke.

Fjorårets AU var sammensatt av 3 fra Bodø, 2 fra Mo og 1 fra Ørland (Trondheim). Årets AU har 2 fra Bodø, 2 fra Fauske, 1 fra Mo og 1 på flyttefot Ørland/Oslo. Vi får tro at denne sammensetninga sammen med persongalleriet betyr friskere takter og bedre intern AU-kontakt! Et våkent øye bør en allikevel ha til sammensetninga av dette koordinerende NGF-organet i fremtida.

Velger framtidige høstmøter å beholde det "representative, men noe handicappede AU", ser jeg likevel en mulighet for effektivitet. Dersom organisasjonstalentet er til stede, tror jeg ytterligere 4 ingredienser kan gi det ønskede resultat.

1. Bevisst delegering av konkrete oppgaver til AU-medlemmer (fortrinnsvis 2 eller flere AU-medlemmer på hvert sted).
2. Et grotteblad som utkommer som forutsatt med 4 nr. pr år hvor det konsekvent redegjøres av det enkelte AU-medlem for framdriften på hovedarbeidsområdene.
3. Høynet ambisjonsnivå for AU's virksomhet på vegne av NGF.
4. Høynet aktivitet blant norske grottere.

Til punkt 3 er det noe mer å si. AU bør ville mer enn tidligere, bør inspirere mer. (Lett sagt av en som nå står utenfor, kan det innvendes).

Også her er Norsk grotteblad et viktig redskap. Hyppigere utgivelser ville bety mye i seg selv, og jeg kan tenke at AU og redaksjonen i fellesskap ville gi bladet et preg av handling dersom det var et speil for AU's virksomhet, og dersom artikler og oppslag i større grad dreide seg om handlingsrettede ting. "Hvordan du kartlegger din grotte." "Kart som redskap for nye grottefunn." "Hvordan skal vårt registreringsarbeid drives?" "Hva vår lokalgruppe har foretatt seg siden sist." "Bør vi arbeide for å få flere turistgrotter?" osv., osv. litt forenklet.

Og til det siste punktet.

Ble vi flere riktig engasjerte grottere her på berget, ville vi presse AU til å stå på, så lett som bare det. Og - AU ville elske det!